

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 22. De Eleemosyna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

III: III: III: III: III: III: Martius,

D I E S XXII.

De Eleemosyna.

I.

Eleemosyna certissimum est Prædestinationis signum; cum sit una ex efficacissimis salutis nostræ causis, quippe, quæ omnia media, eam in tuto collocandi nobis suppeditat, omniaque obstacula, quæ eam impedire possunt, removet. Misericordia Dei solidissimum salutis nostræ fundamentum est. Et quid nos Divinæ Misericordiæ magis securos reddit, quam nostra erga egenos Misericordia? Beati Misericordes, quoniam ipsi Misericordiam consequentur. Christus Dominus non magis negare Misericordiam suam potest illis, qui Misericordiam exercent, quam non stare suis promissis: *Date & dabitur vobis*.
Matth. 6.
Luc. 6. v. 38.

sed quid vobis dabitur? mensura bona, & conferta, & coagitata, & supereffluens. Multò plura vobis dabuntur, quam datis. Dabuntur vobis bona alterius Naturæ, & majoris pretij; dabuntur vobis bona spiritualia, divina, æterna, gratiæ abundantes, peccatorum vestrorum venia, Dei amicitia, certa Prædestinationis vestrae pignora.

Martius.

pignora, En! omnia bona, quæ sacra Scriptura Eleemosynæ pollicetur. En! quid vobis offeratur pro vitro aquæ, pro frustillo panis pauperi porrecto. Estne id hæc bona carò emere, cùm hoc pretio ea nobis comparamus.

II. Eleemosyna non solum omnia salutis media nobis accerfit; sed cuncta insuper ejusdem obstacula tollit: Peccata nostra salutis nostræ obstacula sunt: Ipsa (eleemosyna) est: Tobias ajebat; quæ purgat peccata, & facit invenire Misericordiam, obtinendo nobis dolorem de peccatis. Date eleemosynam, inquiebat Servator, & omnia munda sunt vobis. Cùm decies mille talenta justitiae divinæ debeamus, immensum hoc debitum modica stipe expungere possumus. Quanta felicitas; & quam facilis compensatio! hoc debitum si non expungimus, culpa penes nos est. Peccata tua eleemosynis redime; suadebat Daniel Nabuchodonosori. Ut ut divitiæ plurimos obices divitibus ponant, hoc tamen comodi ipsis suppeditant, quod illas pauperibus distribuendo exsolvant debita, quæ apud justitiam divinam contraxerunt: reparare enim tenentur immoderatum afectum, quo illis addicti fuerunt, & abusum, quem in eisdem admiserunt. Israëlitæ l-

*Luc. 12.**Daniel. 12.
v. 24.*

dololatriam suam compensavere, dum eas Martius.
ipfas opes, quas ad conflandum vitulum
aureum insumpsere, tabernaculo ædifican-
do impenderunt. Avaritia juxta mentem
Apostoli species quædam est Idololatriæ;
conemur eam sarcire opes nostras imper-
tiendo ædificandis vivis Dei tabernaculis,
nimirum pauperibus,

III. Homo in egenos beneficis, cunctis a-
lijs trepidantibus tutus est in articulo mor-
tis, ubi coram Iudice suo comparebit: qui,
et si corrumpi se neutquam patiatur; ex-
pugnari tamen argento potest, modò id
pauperum manibus committatur. Homo
misericors in persona sui judicis debito-
rem, & cautionem suam invenit. An is ei
metuendus est? Iudex ipsius eadem indu-
tus veste, quam ipse pauperi donavit, ei
videbitur: an non hoc ei grandem inspiret
fiduciam? totidem vix non dicam omni-
potentes coram judice advocatos haber
quot egenos juvit, incassum diabolus, &
peccata nos accusant, ubi pauperes crime
diluunt: tunc enim Christus nos tuetur:
si verò is nos tuetur, quis condemnare nos
potest? Christus hominem charitatis stu-
diosum condemnare non potest, si men-
tem suam non mutare, vel secus agere velit,
quām locutus est: siquidem ex ipsis ejus

R

ver-

Martius.

verbis homo iste rationem erueret valde potentem, se purgandi, & judicem suum arguendi.

Statue sequi consilium Danielis, & peccata tua eleemosynis redimere.

Concluse eleemosynam in corde pauperis: hæc pro te exorabit. *Eccli 29. v. 15.*

Date omnibus, ne, cuj non dederitis, ipse sit Christus. *Aug. Homil. 39.*

DIES XXIII.

De Exemplo Christi.

I.

Exemplum ingenti potestate in animos nostros pollet: at Exemplum viri cuiusdam magni, puta Regis, longè majus apud nos pondus habet. Amor nostri ipsorum hac in re cum ratione nostra ex compacto ad id nos animat: omnes enim naturæ impulsu magni esse cupimus, nosque magnos fieri arbitramur, si Reges imitemur, qui sublimitatis principia sunt. *anne Christo major invenitur, qui non modò Rex, sed Rex Regum est?* quām gloriosum igitur nobis est, ipsum sequi? si ambitione duceris, ad hanc gloriam tibi intendum, quæ non solum legitima, sed &

san-